

LA CHOUFFE

Na afloop van de laatste Floradag had ik erge dorst. Geen probleem, want er is altijd wel een stel mensen bereid om de lange wandeling te maken naar de binnenstad van Leiden en de daar gelegen café's. Zo ook deze keer. Maar toen ik me aansloot bij het groepje bleek ik me opeens te bevinden in de Cortinarius-werkgroep in oprichting. De vraag was of ik daar aan mee wilde doen. Om daar niet meteen antwoord op te hoeven geven, stelde ik voor om bij de bestudering van het geslacht *Cortinarius* alle saaie Telemonia's er buiten te houden. Op dezelfde manier waarop Hans Dorrestijn de bladzij met piepers uit zijn vogelgids heeft gescheurd om zich zo te verlossen van een bron van frustratie.

Nadat we in het café een aantal tafels aan elkaar hadden geschoven en iets hadden besteld, werd het toch menens. Een van de voorstellen was om onder de werkgroepleden een lijstje te verspreiden met algemeen voorkomende gordijnzwamsoorten waarop iedereen dan kon aankruisen welke soort hij of zij altijd ondubbelzinnig kon herkennen. Dat leek mij meer een psychologische test dan een onderzoek naar herkenbaarheid. Maar dat zag ik verkeerd. Het ging in dit geval om het bepalen van de sociaal afgedwongen consensus, het mechanisme achter alle benoemingen van fenomenen in de wereld om ons heen. Ik hou meer van een filosofische gedachtenwisseling dan van gordijnzwammen, dus ik begon deze vergadering steeds leuker te vinden. Vooral toen ik een paar flinke slokken had genomen van m'n La Chouffe, een bier dat me door een kenner was aangeraden. Het resultaat was verbluffend. Er doorstroomde mij een groot geluksgevoel, dat zelfs bestand was tegen de inmiddels losgebarsten discussie over de eindeloze rij probleemgevallen van de saaie, bruine en vrijwel identiek ogende gordijnzwammen binnen de Telemoniagroep. Het café en het hele gezelschap veranderde in een grappige droomscène waarbij de term 'sociaal afgedwongen consensus' zo'n beetje het leukste was dat ik in jaren had gehoord. Het leek op het effect van hash, maar deze La Chouffe werkte veel sneller, waarschijnlijk omdat ik die middag nauwelijks had gegeten. Enthousiast stortte ik me in de discussie.

Mycologen zijn over het algemeen vriendelijke mensen. Ze merkten wel dat ik even niet gehinderd werd door overwegingen van meer rationele aard, maar ondergingen het met een glimlach. Onder aanvoering van Nico en Thom kreeg de werkgroep toch gestalte middels besluiten als dat bij enkele NMV excursies alle soorten gordijnzwammen verzameld zouden worden. Na afloop zouden de aanwezige werkgroepleden zich dan buigen over de collecties om te zien of iedereen dezelfde naam er aan zou geven. Goed idee! Maar verder ging mijn inbreng niet, omdat ik enige moeite had om mezelf voor te blijven houden dat dit geen droom was maar iets dat gewoonlijk doorgaat voor de werkelijkheid. Over sociaal afgedwongen consensus gesproken!

Gelukkig was het terug naar de auto nog een heel eind lopen, zodat de mist in mijn hoofd alle tijd had om op te trekken. Maar of ik nou echt lid ben van de Cortinariuswerkgroep? Ik zou het werkelijk niet weten. Mocht dat wel het geval zijn dan zou ik in de statuten willen laten opnemen dat voortaan elke bijeenkomst opgevrolijkt wordt met een La Chouffe!

DOOR ROB CHRISPJN